

interjú

Mindenkiben felszínre hozható a jó

Beszélgetés Herczegh Anita máltai önkéntessel a köztársasági elnök feleségeként vállalt kötelezettségeiről.

• Idén harmadik alkalommal találkozhatunk önnel a Máltai Szeretetszolgálat karácsonyi gyűjtőakciójában, így visszatérő önkéntesként kérdezhajuk arról, mit gondol az önzetlen cselekedetéről. Nekünk az a tapasztalatunk, hogy az ünnep közeledtével, katasztrófák idején, vagy szervezett közösségi alkalmakkor sokakban megmozdul a tenni akarás, miközben a hétköznapiak során a többség inkább elfordítja a fejét, ha segítségre szoruló emberrel találkozik. Mintha külön alkalom, vagy valamiféle felhatalmazás kellene ahhoz, hogy jól tegyünk. •

Bizonyára ez a jelenség is létezik, én azonban nem ezzel találkozom. Ahogyan én látom, nem feltétlenül szükséges katasztrófa, ünnep vagy különleges esemény ahhoz, hogy az emberek másokon segítsenek. Inkább egy olyan ember kell, aki képes megmozdítani, felszínre hozni a többiekben rejlő jó szándékot. A pozitív példaként kiemelhető ügyek mögött rendszerint ott találunk valakit, aki katalizátorként segít valóra váltani mások segítségnyújtás iránti vágyát, aki megszervezi erre a lehetőséget. Én azt tapasztalom, az emberekben megvan a segíteni akarás, csak éppen nem mindig találják a módját, hogyan fogjanak hozzá. Jó példa is van szép számmal. Számomra a nógrádi nyugdíjasok „Tápláló szeretet” néven ismertté vált kezdeményezése is ilyen. A program résztvevői a kertjükben megmaradó gyümölcsből és zöldségből lekvárt, szörpöt, savanyúságot készítenek, amit nagycsaládoknak adnak. Ehhez nem kellett sem katasztrófa, sem valamiféle apropó, egyszerűen csak arra gondoltak, hogy ami náluk felesleg, arra másoknál szükség lehet. De pozitív példaként említhetem a pécsi Dóri Házat, ahol gyermekhospice-

ellátás zajlik, vagy a kecskeméti Karol Wojtyła Házat, ahol egész évben hajléktalan embereknek főznek. Minden esetben olyan emberekről van szó, akik nem vártak, nem várnak semmiért, egyszerűen csak azt teszik, amit szükségesnek érznek.

• Ezek nagyon fontos küldetések, de már szervezett keretek között működnek, ami valamiféle legitimációt, felhatalmazást ad az ott tevékenykedőknek a segítségnyújtásra. Egy hospice-ház segítőjeként megjelenő ember nemcsak saját magát képviseli, az ő szerepét meghatározza a mögötte álló intézmény. •

Ezzel együtt az induláshoz kellett egy karakteres ember, aki ezt megszervezte, elin-

A jó cselekedetek tanulhatók és taníthatók – vallja Herczegh Anita, aki az elmúlt három évben több alkalommal is nyilvánosan szerepelt a Magyar Máltai Szeretetszolgálat önkéntesként. A köztársasági elnök feleségét a számára fontos társadalmi üzenetekről, az általa képviselt ügyekről és a személyes példamutatás szerepéről kérdeztük, és eközben azt is megtudtuk, mi az, amire szinte soha nem mond nemet.

dította. Utána már van mihez csatlakozni, és szerencsére évről évre többen lesznek, akik bekapcsolódnak. A nógrádi akciót is kitalálta valaki, és ma már nagyon sok nyugdíjas veszenne benne részt. Van, aki egész nyáron azért dolgozik, hogy ősszel minél több lekvárt és szörpöt tudjon adni, és van, aki egyszerűen csak felajánlja azt a terményt, amit ő már nem akar befőzni. Egy kicsit olyan ez, mint amikor egy olimpiai siker után megnő az úszónak és vívónak beíratott gyerekek száma. Megjelent a jó példa, amit többen követnek. Szerintem ez így természetes.

• Ön szerint tanulhatók a jó cselekedetek, vagy születésüinktől fogva bennünk rejlenek? •

Nem hiszem, hogy velünk születnek. Amit belső késztetésnek érzünk, az lehet családi minta, jó példa, pozitív emlék, amit később már magától értetődő elvárásként élünk meg. Képességünk a jó cselekedetekre fejleszthető, és tanítható. Nem úgy tanuljuk, mint a leckét, hanem úgy, hogy átéljük. Lehet, úgy indul, hogy a megunt ruháimat nem kidobom, hanem megkérdezem, hogy lehetne olyan embereknek eljuttatni, akik örülnek neki. És ez nekem nem kerül semmibe. Vagy látok néhány jó kezdeményezést, amibe már be tudok kapcsolódni. A saját gyermekeimen

is azt látom, hogy ha valami megfogja őket, egy ügy, amit magukhoz közelinek éreznek, akkor könnyen csatlakoznak hozzá.

• **A vállalatok társadalmi felelősségvállalás jegyében szervezett akcióit a dolgozók egy része olykor kötelezően megoldandó feladatnak érzi, ahogyan a középiskolások számára kötelezővé vált ötven órás közösségi szolgálat is sokszor kipipálandó feladatként jelenik meg. A karitatív szervezeteknél jelentkező önkéntesek száma ugrásszerűen megnőtt, de néha korántsem egyértelmű, ki az, aki tényleg segíteni akar, és ki az, aki azért jött, mert jönni kellett.** •

Ezzel együtt is jó kezdeményezésnek tartom mindkét programot. Biztos vagyok benne, hogy a sok ember között továbbra is többségben lesznek azok, akik teljesen önzetlenül dolgoznak, és csak azért jönnek, mert segíteni akarnak, és ez jó érzéssel tölti el őket. Viszont, ha valaki korábban ezt nem tapasztalta meg, és épp a vállalatnál, vagy a középiskolában találkozik először azzal az élménnyel, hogy ő is adhat valamit, akkor talán éppen ennek a hatására elindul benne valami. Én hiszek abban, hogy ez sokakat meg tud változtatni, és egyre többen lesznek, akik számára a segítségnyújtás természetessé válik. Lehet, hogy középiskolás korban sokan kipipálandó feladatnak tartják az ötven órát, de még az

is lehet, hogy közöttük is lesz olyan, aki évek múltán, kicsit érettebb fejjel könnyebben segít majd másoknak, mert nála akkorra érnek be az élmények. Ez egyértelműen fontos és jó ügy. Ennek örülni kell.

• **Említett már néhány példát, de még nem tudtuk meg biztosan, milyen ügyek mellett köteleződött el a köztársasági elnök felesége.** •

Igyekszem minden olyan ügy mellé állni, amit hasznosnak és fontosnak érzek, és ehhez nem feltétlenül kell nagy dolgokra gondolni. A legkülönbözőbb témákban keresnek meg, sokszor csak azzal, hogy segítsék felhívni rájuk, vagy az általuk képviselt ügyre mások figyelmét.

• **Létezik olyan kérés, amire soha nem mondana nemet?** •

A gyerekeket érintő ügyekben nagyon nehezen mondok nemet. Mindig megteszem, ami tőlem telik, legyen szó beteg gyerekekről, állami gondoskodásban élőkről vagy nélkülözőkről, lehetőséget kereső tehetésekről, vagy éppen ifjú bajnokokról...

• **A Magyar Máltai Szeretetszolgálat önkéntes segítőként hogyan látja a Szeretetszolgálat tevékenységét?** •

Nagyon sokrétű a munkájuk, ami a hajléktalan ellátástól kezdve a katasztrófák idején

nyújtott segítségen át a rászorulókat támogatásig terjed. Folyamatosan, egész évben olyan tevékenységet végeznek, ami elismerésre, tiszteletra és támogatásra méltó.

• **Idén harmadik alkalommal vesz részt a karácsonyi élelmiszergyűjtő akcióban, az ebben dolgozó önkéntesekkel együtt több tízezer rászoruló ember ünnepét teszik szebbé. De hogyan ünnepelnek önök, milyen a karácsony a köztársasági elnök családjában?** •

A karácsony ünnepe mindig a családé. Előtte az adventi hetek nagyon zsúfoltak, hiszen igyekszünk minél több ünnepi meghívásnak eleget tenni, így akkor tele a naptár. Ennek ellenére mi is készülünk például jól kitalált, saját készítésű ajándékokkal. Persze vásárolt ajándékot is adunk, de ez esetben is fontos szempont, hogy az személyes legyen. Az ünnep ideje csak a miénk, a családé. Együtt vagyunk otthon a gyerekekkel, találkozunk a rokonsággal. Karácsony és szilveszter között nincsenek hivatalos programok, ezzel az egy héttel megnyújtjuk a karácsonyi együttlétet. Ilyenkor soha nem kapcsoljuk be a tévét, igyekszünk csak egymásra fordítani az időt. És azután jön az új év, mi pedig lélekben is kipihenten és megerősödve kezdünk mindent előlről.